

nummer : 16
 onderwerp : Voorstel tot het vaststellen van categorieën van gevallen waarvoor geen 'verklaring van geen bedenkingen' is vereist, als bedoeld in artikel 6.5, derde lid van het Besluit omgevingsrecht

Aan de raad,

Inleiding

Op 1 oktober 2010 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna de Wabo) in werking getreden, met bijbehorende besluiten en ministeriële regelingen. In deze wet is geregeld dat het college kan besluiten dat wordt afgeweken van het bestemmingsplan middels een omgevingsvergunning, mits de raad een verklaring van geen bedenkingen (hierna VVGB) heeft afgegeven. In het Besluit omgevingsrecht is de mogelijkheid opgenomen om de raad categorieën van gevallen aan te laten wijzen waarvoor het college geen VVGB van de raad hoeft te hebben om te kunnen besluiten af te wijken van het bestemmingsplan. Wij stellen uw raad voor deze categorieën van gevallen aan te wijzen.

Toelichting/motivering/risico's

Bij de invoering van de Wabo is een aantal hieraan gerelateerde wetten aangepast, zodat de wijze van besluitvorming over het mogen bouwen in strijd met een bestemmingsplan is gewijzigd. Voor 1 juli 2008 was de raad bevoegd te besluiten af te wijken van het bestemmingsplan, mits door gedeputeerde staten een zogenoemde verklaring van geen bezwaar was afgegeven (art 19.1 WRO). Het college was bevoegd tot het verlenen van vrijstelling op het bestemmingsplan op een door gedeputeerde staten vastgestelde lijst van categorieën (art 19.2 WRO) of een bij ministeriële regeling vastgelegde lijst van categorieën (zogenoemde kruimellijst art 19.3 WRO).

In de Wet ruimtelijke ordening van na 1 juli 2008 is het projectbesluit geïntroduceerd. Deze raadsbevoegdheid maakte het mogelijk een project te verwezenlijken dat niet paste in een bestemmingsplan. Dit projectbesluit kon worden gedelegeerd aan het college, zoals in Heemskerk het geval was. Echter binnen een jaar moest dit projectbesluit in een bestemmingsplan door de raad worden vastgelegd en vastgesteld. Mede omdat de raad pas aan zijn toetsende rol toekwam nadat het projectbesluit was genomen en de bouwvergunning al was afgegeven, maar toch een tijdrovende en kostbare procedure van het bestemmingsplan moest worden gevolgd, is bij de invoering van de Wabo het instrument projectbesluit uit de Wro gehaald en als afwijking (onthefving) via een omgevingsvergunning in de Wabo terecht gekomen.

Zoals gedeputeerde staten vóór 2008 een kaderstellende en toetsende rol hadden heeft de raad deze rol overgenomen. Vóór 1 oktober 2010 via het eerdergenoemde reactieve bestemmingsplanbesluit, volgend op het projectbesluit, en na 1 oktober 2010 door het geven van een VVGB vóórdat het college een besluit neemt op de omgevingsvergunning voor afwijking van op een bestemmingsplan.

Zoals gedeputeerde staten vroeger ook de mogelijkheid hadden een lijst van categorieën vast te stellen waarvoor geen verklaring van geen bezwaar nodig was (art 19.2 WRO), zo biedt de wetgever de raad nu de mogelijkheid een lijst van categorieën van gevallen vast te stellen waarvoor geen VVGB nodig is.

Lang niet alle afwijkingen op een bestemmingsplan waarvoor een uitgebreide procedure nodig is, zijn van dermate invloed op de omgeving dat een oordeel van de gehele lokale volksvertegenwoordiging op de ruimtelijke onderbouwing gewenst is. Vermindering van procedures en regeldruk is het beoogde maatschappelijk effect om gebruik te maken van de mogelijkheid categorieën van gevallen aan te wijzen waarvoor geen VVGB nodig is. Daarom stellen wij de raad voor de in dit voorstel opgenomen lijst vast te stellen.

Financiën

Dit besluit heeft geen financiële consequenties.

Conclusie c.q. voorgesteld besluit

Gelet op het bepaalde in artikel 2.27, eerste lid van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, in samenhang gelezen met artikel 6.5, derde lid van het Besluit omgevingsrecht voor de categorieën van gevallen zoals hieronder genoemd te bepalen dat de 'verklaring van geen bedenkingen' niet is vereist:

1. bij het toevoegen of verwijderen van zes of minder woningen binnen bestaand bebouwd gebied zoals is vastgelegd en vastgesteld in de provinciale ruimtelijke verordening;
2. het wijzigen van een functie met minder dan 1500 m²;
3. het bouwen van bouwwerken van minder dan 1500 m² en lager dan zes meter;
4. het aanleggen van nieuwe en aanpassing van bestaande lokale weg- en waterinfrastructuur en niet-structuurbepalende groenvoorzieningen in bestaand stedelijk gebied;
5. indien reeds op voorhand duidelijk is dat de aanvraag om omgevingsvergunning op andere gronden dan planologische geweigerd moet worden en de aanvrager niet heeft verzocht om een omgevingsvergunning voor de onderdelen waarvoor deze niet hoeft te worden geweigerd;
6. indien de ontwerpverklaring van geen bedenkingen ter inzage heeft gelegen en er door belanghebbenden geen zienswijzen zijn ingediend, is geen definitieve verklaring van geen bedenkingen vereist;
7. indien de afwijking past binnen een omgevingsvergunning waar eerder een verklaring van geen bedenkingen voor is afgegeven.

Toelichting per geval

1. Het verdichten van het bestaande bebouwde gebied met meer dan 6 woningen (1 rij) heeft invloed op de gebruikswaarde (bijvoorbeeld het absorptievermogen van een wijk van te parkeren auto's), de belevingswaarde (omgevingsrecreatieve mogelijkheden) en de toekomstwaarde en dus ruimtelijke kwaliteit van dermate groot deel van de omgeving dat een toets op ruimtelijke onderbouwing door de raad moet plaatsvinden.
2. 1500 m² is sinds jaar en dag door de wetgever opgenomen in de kruimellijst voor functiewijziging van een gebouw waarvoor een lichte procedure kan worden doorlopen. Dat dit oppervlak wederom is opgenomen en hierover al veel jurisprudentie is verschenen, geeft aan dat dit een algemeen geaccepteerde grens is van invloed op het ruimtelijk effect. Redelijkerwijs kan dit oppervlak ook als grens van invloed op het ruimtelijke effect worden beschouwd als het gaat om wijziging van functie op bouwwerken geen gebouwen zijnde en gronden.
3. Zie de toelichting onder 2.
4. Aanpassing van de openbare ruimte en in het bijzonder de optimalisering van de verkeersafwikkeling, het oppervlaktewaterbeheer en de openbare groenvoorzieningen vindt plaats in het kader van het algemeen belang en komt veelal voort uit sectoraal raadsbeleid. Deze ontwikkelingen kunnen op grond van het maatschappelijk belang, binnen de bestaande beleidskaders, zonder nadere heroverweging worden geëffectueerd. Deze regeling heeft uitsluitend betrekking op lokale infrastructurele voorzieningen, zoals lokale wegen. Provinciale wegen en rijkswegen zijn uitgezonderd.

5. De omgevingsvergunning kan bestaan uit verschillende deelactiviteiten. Deze deelactiviteiten (bouw, sloop, kap, milieu enz.) hebben alle een toetsingskader, in de Wabo of in de decentrale regelgeving (verordeningen). Indien een onderdeel van de omgevingsvergunning moet worden geweigerd, dient de gehele omgevingsvergunning geweigerd te worden. Hierop geldt de uitzondering dat de aanvrager kan verzoeken om de omgevingsvergunning toch te verlenen voor de deelactiviteiten die wel vergund kunnen worden. Doet hij dat wel dan kan het toch nog noodzakelijk zijn om een verklaring van geen bedenkingen aan te vragen. Zo niet, dan is het overbodig om de raad de aanvraag voor een verklaring van geen bedenkingen voor te leggen, aangezien zich dan reeds een andere weigeringsgrond heeft voorgedaan.
6. De raad neemt op een bepaald moment het besluit om een ontwerpverklaring ter inzage te leggen voor belanghebbenden. Daarmee geeft hij aan positief te staan tegenover de betreffende ontwikkeling en is deze voldoende de ruimtelijke onderbouwd. Indien belanghebbenden geen zienswijzen indienen, zijn er geen redenen om de raad nog het definitieve besluit omtrent de verklaring van geen bedenkingen te laten nemen. Er zijn geen immers geen zienswijzen die de eerder ingenomen positieve grondhouding kunnen doen veranderen.
7. Bij een afwijkingsprocedure waarbij een verklaring van geen bedenkingen nodig is blijft het oude bestemmingsplan gelden en heeft de verklaring alleen betrekking op het besluit, behorend bij de omgevingsvergunning. Op het moment dat een nieuwe aanvraag wordt gedaan die niet in het bestemmingsplan past, maar wel in de ruimtelijke onderbouwing van een omgevingsvergunning uit het verleden waar al een verklaring van geen bedenkingen voor is afgegeven, hoeft deze voor dezelfde locatie niet nogmaals te worden afgegeven.

Juridisch kader:

In artikel 2.12 lid 1 onder a, onder 3° van de Wabo staat dat indien de activiteit niet in strijd is met de goede ruimtelijke ordening en het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat, kan de omgevingsvergunning worden verleend. Voorwaarde voor deze verlening is dat deze niet verleend wordt, dan nadat de raad van de gemeente waar het project geheel of in hoofdzaak wordt uitgevoerd, heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft. (Het college is in beginsel bevoegd gezag voor alle omgevingsvergunningen.)

De nieuwe bevoegdheid van de raad houdt dus in dat de raad een verklaring van geen bedenkingen af dient te geven aan het college over de planologische aspecten en pas dan kan de omgevingsvergunning voor die activiteit door het college verleend worden. Deze verklaring kan slechts worden geweigerd in het belang van een goede ruimtelijke ordening. Wordt de verklaring van geen bedenkingen geweigerd, dan dient ook de omgevingsvergunning geweigerd te worden. De verklaring van geen bedenkingen is integraal onderdeel van het besluit omtrent een omgevingsvergunning.

Het aanwijzen van categorieën waarvoor geen VGGB nodig is staat in het Bor (Besluit omgevingsrecht), artikel 6.5 (Afwijken bestemmingsplan of beheersverordening).

1. Voor zover een aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c van de wet, wordt de omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3° van de wet wordt afgeweken van het bestemmingsplan of de beheersverordening, niet verleend dan nadat de raad van de gemeente waar het project geheel of in hoofdzaak zal worden of wordt uitgevoerd, heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft, tenzij artikel 3.2, aanhef en onder b, van dit besluit of artikel 3.36 van de Wet ruimtelijke ordening van toepassing is.
2. De verklaring kan slechts worden geweigerd in het belang van een goede ruimtelijke ordening.
3. De raad kan categorieën gevallen aanwijzen waarin een verklaring niet is vereist.

Beslispunten

Zie hierboven.

Verdere procedure besluitvorming

Geen verdere procedure.

Heemskerk, 25 januari 2011

A. van Dijk

D66

De raad van de gemeente Heemskerk;

gelezen het voorstel van mevrouw A. van Dijk d.d. 25 januari 2011, nummer 16;

gelet op het bepaalde in artikel 2.27, eerste lid van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, in samenhang gelezen met artikel 6.5, derde lid van het Besluit omgevingsrecht;

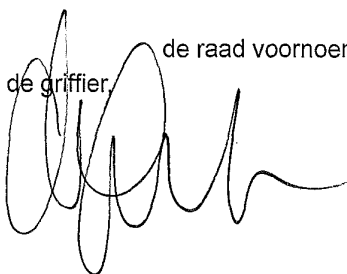
b e s l u i t :

voor de volgende categorieën van gevallen te bepalen dat er geen 'verklaring van geen bedenkingen' is vereist:

1. bij het toevoegen of verwijderen van zes of minder woningen binnen bestaand bebouwd gebied zoals is vastgelegd en vastgesteld in de provinciale ruimtelijke verordening;
2. het wijzigen van een functie met minder dan 1500 m²;
3. het bouwen van bouwwerken van minder dan 1500 m² en lager dan zes meter, met uitzondering van kassen en bedrijfsgebouwen in het bestemmingsplangebied Heemskerkerduin en Noorddorp, waarvoor een maximale hoogte geldt van acht meter';
4. het aanleggen van nieuwe en aanpassing van bestaande lokale weg- en waterinfrastructuur en niet-structuurbepalende groenvoorzieningen in bestaand stedelijk gebied;
5. indien reeds op voorhand duidelijk is dat de aanvraag om omgevingsvergunning op andere gronden dan planologische geweigerd moet worden en de aanvrager niet heeft verzocht om een omgevingsvergunning voor de onderdelen waarvoor deze niet behoeft te worden geweigerd;
6. indien de ontwerpverklaring van geen bedenkingen ter inzage heeft gelegen en er door belanghebbenden geen zienswijzen zijn ingediend, is geen definitieve verklaring van geen bedenkingen vereist;
7. indien de afwijking past binnen een omgevingsvergunning waar eerder een verklaring van geen bedenkingen voor is afgegeven.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Heemskerk in zijn openbare vergadering van 17 februari 2010

de raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

